

**Commentariorvm, Ac Dispvationvm In Primam Partem
Sancti Thomæ Tomvs ...**

Complectens ad viginti sex Quæstiones priores, centum & septem
Disputationes in Capita diuisas

Vázquez, Gabriel

Antverpiæ, 1621

Theologiam viatorum non esse proprie scientiam auctoritate probatur. c.
6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80983](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80983)

Alien.

Cant.

Alcibiad.

Prover.

Sapient.

Ierem.

Ratione

probat

Theologiam

esse scientiam,

12.

Aristotel.

Hic genus

scientiarum

dicitur

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

genus

quodlibet

lum secundum se, ut dicebat Caietan. Hanc tamen opinionem expresse tradit Albertus in Summa, tract. 1. quæst. 1. in corpore additis solutionibus argumentorum. Sequitur etiam Canus 12. lib. de loc. cap. 2. & recentiores Theologi. Deum Alexand. 1. p. q. 1. memb. 1. contendit Theologiam non tam esse scientiam, quam sapientiam eo, quod sit scientia de Deo, qui est causa rerum omnium: scientiam enim dicit esse de rebus tantum creatis; addit tamen Theologiam dici sapientiam à sapore affectionis, non ab evidentia rei cognita. An autem in rigore, & proprietate habeat rationem scientiæ, non disputat.

Probat autem primo, auctoritate Patrum, qui Theologiam scientiam appellarunt, quos aliqui recentiores referunt in hoc articulo. Secundum addunt, in sacris literis etiam scientiam appellari, Prover. 15. Labia sapientiarum disseminabunt scientiam, & Sapient. 7. Ipse dedit mihi omnium, quæ sunt, veram scientiam, & Ierem. 3. Dabo vobis pastores, qui pascant vos scientia, & doctrina. Tertiò ratione confirmant. Quia de conclusionibus Theologicis non habetur fides eo, quod ipsarum assensus non innititur testimonio tanquam proximo principio, sed ex creditis per testimonium deducitur: neque habetur opinio, quia hæc est per medium cui potest subesse falsum, ratione cuius opinio de re necessaria non est certus assensus, prout ex parte medijs consideratur: Sed non videtur aliud genus assensus, qui conclusionum Theologicarum esse possit, quam scientia; ergo de illis habetur verè, & propriè scientia.

Cæterum recentiores, qui hanc opinionem sequuntur, oppressi tandem difficultate fatentur Theologiam quidem esse verè, & propriè scientiam, non tamen eo modo quo Aristoteles scientiam definiuit & cognovit. In eius enim sententia nulla potest esse propriè scientia, sine evidentia, vel, Quia, vel, Propter quid. Dicunt itaque, esse aliud genus scientiæ, quia ita procedit ex obscuris principijs, ut nihilominus eorum notitia certissima sit. Quem modum scientiæ idè ignorarunt Aristot. & Philosophi, quia non cognoverunt hoc genus principiorum, quæ fide divina, obscura quidem, certissima tamen, creduntur. Quod si cognovissent, nec opinionem, nec fidem, sed scientiam, Theologiam nostram appellassent.

CAPUT VI.

Theologiam viatorum non esse propriè scientiam auctoritate probatur.

13.

Aristotel.

S. Thom.

Sententia

Ultima igitur sententia magis communis inter Scholasticos affirmat, Theologiam viatorum, ut in ipso est, non esse verè, & propriè scientiam. Eam imprimis tradit Antistod. lib. 2. Summæ tract. 29. c. 1. q. 1. in medio, ubi dicit cognitionem præceptorum acquisitam lumine naturali ex principijs per se notis, esse propriè scientiam: eorum verò præceptorum scientiam, quæ ex articulis sola fide creditis habetur, non esse scientiam sed potius si lem. Eandem docuit Sanct. Thom. ut statim dicetur. Scotus sub quæst. 3. Prologi in quæst. 4. laterali. Vbi cum doceat, Theologiam secundum se esse scientiam, hoc est in Deo, & in Beatis, etiam si sit sine discursu, negare videtur in nobis esse scientiam, & per illationem ex articulis fidei nos propriè aliquid scire. Sic interpretatur & sequitur sententiam Scoti.

Varquez in 1. partem Tot. 11.

OKam quæst. 3. Prol. Idem aperte sentiunt multi alij Scholastici in Prologo Sentent. Dur. quæst. 1. num. 49. Gregor. q. 1. artic. 4. post medium, Thomas de Argen. q. 2. artic. 1. Marfil. q. 2. artic. 3. concl. 7. Gabriel. q. 7. ar. 1. notat, 1. Maior. qu. 4. Franc. Mairon (qui pro prima sententia allegatur) q. 14. Prolog. Bassol. q. 5. arti. 3. in principio, præsertim vero §. de Theologia. Denique Ricard. qui pro quarta sententia refertur in 2. q. Prologi, potius in hanc inclinare videtur, & Henri. loco superius allegato, si supponamus, quod reuera certum est, videlicet principia nostræ Theologiæ non esse nobis evidenter nota.

Nec minus apertè S. Thomas in hac sententia fuisse videtur: nam q. 14. de veritate art. 9. sic ait, Quæcumque sciuntur propriè, ac certa scientia, cognoscuntur per resolutionem in prima principia, quæ per se præsto sunt intellectui, & sic omnis scientia in visione rei præsentis perficitur; unde impossibile est, quod de eodem sit fides, & scientia. Vbi non solum loquitur de scientia perfecta, sed etiam de ea, quæ pressè, & propriè scientia dicitur. Idem omnino dicit 2. 2. quæst. 1. artic. 5. in corpore. Cæterum in solutione 2. addit aliud, quod videtur esse contrarium. Asserit enim ex principijs fide acceptis ita probari aliquid apud fideles, si ut ex naturaliter notis apud omnes, ideoque Theologiam esse scientiam, ut in principio operis dictum erat. Hoc tamen ita explicari debet, ut S. Doctor in tam brevi spatio sibi contrarius non sit. Dicit ergo, eodem modo apud fideles ex illis principijs aliquid probari, sicut apud omnes ex principijs per se notis, ea solum ratione, quia in Theologia talis est dispositio discursus, & syllogismi ex proprijs principijs, ut si ea essent evidenter nota, absque dubio generarent scientiam in nobis, sicut generat in omnibus discursus ex principijs per se notis. Nunc autem, quia principia Theologiæ fide accipiuntur, generant assensum, & probant solum apud fideles, sicut principia per se nota apud omnes alios. Ex hoc autem colligit, ipsam Theologiam esse scientiam, id quod intelligit Caiet. in eo art. secundum se, ut superiori cap. explicatum est, & in 2. art. huius quæst. etiam si appeller S. Thom. Theologiam absolute scientiam, quia tamen addit, eam procedere ex principijs demonstratis in superiori scientia, sola fide, & auctoritate acceptis, videtur (ut inquit Caietan.) appellare scientiam non simpliciter, sed secundum aliquid. Quocirca 22. q. 1. art. 5. Ad hoc dubium, docet idem Caiet. Theologiam in nobis viatoribus esse secundum se vere scientiam subalternatam, sed nondum habere statum scientiæ, quo usque continetur cum evidentia principiorum.

Denique Sanctus Thomas in 3. d. 33. q. 1. art. 2. quæstiuncula 4. dicit, si esset aliqua scientia, quæ non posset reduci ad principia naturaliter cognita, non esset eiusdem speciei cum alijs scientijs, neque uniuoce scientia diceretur. Ex quibus colligitur, ad rationem assensus scientiæ necessarium esse, ut ei, qui videtur demonstratione, sint principia nota evidenter, & non sola fide credita. In quem sensum, præter Caietan. interpretatur mentem S. Thomæ Capreol. in 1. q. Prologi ar. 4. concl. 3. & ar. 3. ad 1. contra tertiam conclusionem, & Heruæus quodlib. 11. qu. 18. præsertim in solutione secundi.